

schodziej zyt. Ty sy so tež tym twojim sjewik, so by ty jim hiščeje ton Pucz pokasał, po kotrymž bychu kebi a kwjećnemu Kralestwu pschindž moli, menujzy psches Pokutu, a psches Wodacze tych Rječow we twojim Měni. Ach, da wotewr tež mi ton Rosom, so bych tež jon niz jeno wedzil, ale tež po nim kłodzil, so bych prawe Roskacze mojih Rječow mjel, a jako stuleny Gosbit do twojich Ranow sleczič a so tam schowacz mot. To za sebi ja njetko wuprosyč we naternym Wotze naschu a Kyrlichu.

Szenje Ruk. St. 24. v. 36 — 47.

Jako woni pak wot teho ryczachu, stejesche Jesus sam předža bes nimi a dżesche knim: Mjer budž swami. Woni so pak strozichu a wojachu so, pomysłiwšchi sebi, so Duchu widža. A won dżesche knim: Sčto sže tak nastroženi? A cžohodla so tajke Myšlje sbjehaju we waschich Wutrobach? Woladaječe mojej Ruzy a mojej Rosy, ja šym sam tudy: Dotkaječe so me a ladaječe, pschetož Duch nima Gžjela aniz Roszje, jako wy widzicze, so ja mam. A dyž won to vrajit bjesche, pokasa jim Ruzy a Rosy. Jako woni pak hiščeje nowjerjachu psched Wesełozju a so dżiwachu, dżesche won knim: Macze tu sčto jysz? A woni podachu jemu Kruch peczeneje Ryby a Plast Meda. A won je wsa, a jydzišche psched nimi. A dżesche knim: To šu te Ryczje, kotrež ja kwam ryczal šym, jako hiščeje pola was bjech, so sčitko dyrbi dopelnene bječ, sčtož wotemne pišane je we Mojsašowym Sakonju a we Propheetach, a we Psalmach. Tedy wotewri won jim Rosom, so bychu Pišmo srosemili. A dżesche knim: Tak je pišane, a tak dyrbesche Krystus cžerpicz, a na tseczi Dženhorjestanycz wot Morwych, a dacz prjedowacz we šwojim Měni Pokutu a Rječow Wodacze bewšchjemi Ludžimi, a sapoczecz we Jerusalemi.

Ta Historija je so tež Jutrowniczku stala, runje tedom, jako taj dwaj Wuczomnikaj s Emmauša šašo do Jerusalema pschindžejchtaj, a tym Wuczomnikam pschipowedačhtaj, kak so jimaj na Puczu schlo je, a kak staj teho Knesa widzilaj. A to je tež runje tašama Historija, kotruž my na tu pschichodnu Medželu se šwjateho Jana šlyšhecž budžemy. Jeno so teho Thomasha wošebi šwomni, a tu Wjez, kiž je so haklej sa Tychzen stala, šobu pschistaji. My bychmy derje mo-
ti wele - chufow stejesameje wobn wsacz, pschetož wona wele we sebi wobšankne. Ale dokelž my ton Artifel wot teho Horjestacza hižom wobladali šmy, zemmy my pschi tymaj dwjemaj Wjezomaj wostacz, kiž tej wošebnišchej stej, a sebi romadži prjotk stajicž

Krystušowe Sjewenje a Prjedowanje teje Pokuty a Wodacža tych Rječow.

I. Krystušowe Sjewenje.

II. Jeho Prjedowanje teje Pokuty a Wodacža tych Rječow.

To prjene je, so so cži Wuczomnizy nastroža, jako widža Krystuša nahlje psches šanknene Durje kšebi stupicz, pomysłiwšchi, so je Duch. Steho wufnemmy, so to niczo nowe neje, dyž so dadža Duchojo widzicž. Pschetož ton Knes sam nepre, so bychu so Duchojo nedali widzicž, ale won wobtwerdži to wele wjazy šym, dyž bes šobu a bes tymi Duchami Rosdžjelenje cžini, dyž won tak praji: Sčto sže tak nastroženi? A cžohodla so tajke Myšlje sbjehaju we waschich Wutrobach? Woladaječe mojej Ruzy a mojej Rosy, pschetož Duch nima ani Gžjelo, ani Roszje. To je jara nusne a wuzitne, so bychmy wedžili, so ton Gžert njedže tawšent Milow dalofo wot naš neje, a so my tež tak šami nejšmy, ale so je schudžom wokoto naš, a so sebi drudy njekajku Garbu natykne, kajž sam widzil šym, so so mi jako Ranza, a palaty Wječez, a na njekajkžkuliz druge Waschnje sšewik je. To dyrbimy wedzicž, a šluži nam